

حذف نادال از مسترز رم

جوکوویچ دوباره جوش آورد

تنیس

رافائل نادال مرد شماره ۲ تنیس جهان با قبول شکست در مرحله یک چهارم نهایی مسترز رم از رسیدن به مرحله نیمه نهایی این رقابت ها بازماند. ستاره تنیس اسپانیا و دومین تنیسور پرافتخار دنیا از حیث قهرمانی در گرنداسلم ها با ۱۹ قهرمانی برای اولین بار پس از تعلیق مسابقات به خاطر شیوع کرونا به میدان می رفت و هدفش هم بالا بردن آمادگی خود برای شرکت در گرنداسلم اوپن فرانسه بود که خودش رکورددار قهرمانی در آن است. نادال که از اواخر ماه فوریه (اسفند) به میدان نرفته بود و حتی به دلیل شیوع کرونا و ترس از این بیماری ترجیح داد در گرنداسلم مهم اوپن آمریکا بازی نکند و همراه فدرر از حضور در این رقابت ها کناره گرفت، در مرحله یک چهارم نهایی مسترز رم مقابل حریفی آرژانتینی به نام دیوگو شوارتزمان به میدان رفت و در دو ست متوالی با نتایج ۶ بر ۲ و ۷ بر ۵ مغلوب او شد.

این اولین باخت نادال مقابل حریف آرژانتینی اش بود که در ۹ مصاف قبلی همواره مغلوب او شده بود. نادال همچنین پیش از این باخت، در کل مسابقاتش در تنیس مسترز رم تنها دو ست را واگذار کرده بود. او امید داشت امسال دهمین قهرمانی اش در رقابت های مسترز رم را کسب کند اما اولین باختش در زمین های رسی از مرحله نیمه نهایی رقابت های اوپن مادرید سال ۲۰۱۹ - باختی که مقابل استفانوس سیتسیپاس متحمل شد - سبب شد دست خالی پایتخت ایتالیا را ترک کند.

نادال پس از باخت در این مسابقه گفت: «فکر می کنم شوارتزمان بر خلاف من بازی فوق العاده ای انجام داد. زمانی که حریف از شما بهتر بازی می کند پس باید هم ببازید. چنین اتفاقاتی برای بازیکنانی که مدتی طولانی از میادین دور هستند رخ می دهد.»

شوارتزمان با صعود به مرحله نیمه نهایی باید به مصاف مرد شماره ۱۲ تنیس جهان، دنیس شاپووالوف از کانادا برود؛ کسی که در مرحله یک چهارم نهایی مقابل گریگور دیمیتروف با نتیجه ۲ بر یک پیروز شد.

او در ست های اول و سوم با نتایج مشابه ۶ بر ۲ پیروز شد و ست دوم را با نتیجه ۶ بر ۳ باخت.

در همین حال نواک جوکوویچ، مرد شماره یک جهان هم به سختی و در یک مسابقه که بیش از ۲ ساعت زمان برد، از پس حریف آلمانی خود، دومنیک کوفر برآمد.

ستاره صرب ست های اول و سوم را با نتیجه ۶ بر ۳ برد و ست دوم را با نتیجه ۶ بر ۴ باخت.

نکته جالب درباره این بازی، دوباره از کوره در رفتن جوکوویچ با وجود اتفاقی بود که دو هفته پیش رخ داد و منجر به اخراج وی از رقابت های اوپن آمریکا شد.

در آمریکا، جوکوویچ توپ را با نا احتی به بیرون شوت کرد که به گلولی یکی از داوران خط نگهدار خورد و باعث شد بلافاصله از اوپن آمریکا حذف شود و جنجال زیادی درباره خشم و کنترل خشم او در رسانه ها راه افتاد.

در رم، جوکوویچ پس از باختن یکی از گیم های بازی که در آن سرویس دست خودش بود، راکتش را به زمین کوبید و آن را شکست. ستاره صربستانی درباره شیوه ابراز عصبانیتش گفت: «این اولین راکتی نیست که در حرفه ام می شکنم و آخرین هم نخواهد بود. این هم شیوه ای است که من گاهی اوقات خشمم را نشان می دهم. من دارم روی اعصابم کار می کنم تا آن را تا جایی که می توانم سالم کنم.»

جوکوویچ پیش تر نیز به دلیل شرکت در یک دوره مسابقه که منجر به ابتلای خودش و چند تنیس باز دیگر به کرونا شد، جنجال درست کرده بود و این بار نیز به خاطر خلق و خوی آتشین مزاجش تیتزر رسانه ها شده است. به نظر می رسد او باید کمی از حاشیه های خود کم کند.

به بهانه خریدهای جدید در لیگ برتر

لیورپول تخت گاز رفت

یادداشت

اولیور هولت

لیگ برتر شد، قوی تر دانست. یکی از نگرانی های هواداران لیورپول درباره رقابت تیم شان در فصل جدید هم مصدومیت یکی از سه ضلع مثلث هجومی بود که این هم با خرید جدید تیم برطرف شده است. خرید دیوگو ژوتا از ولورهمپتون خاطر تیم مرسی سایدی را از بابت خالی شدن خط حمله سه نفره اش در صورت مصدومیت یکی از سه مهاجم فعلی تیم آسوده می کند. با همه اینها منچستر سیتی باز هم حریفی قدر و سر سخت برای لیورپول خواهد بود و انتظار می رود امسال رقابتی تنگاتنگ تر از فصل گذشته باشاگردان کلوپ داشته باشد اما در حالی که این تیم خودش را برای انجام اولین بازی اش در فصل جدید لیگ برتر انگلیس مقابل ولورهمپتون آماده می کند - دیداری که امروز برگزار می شود - کلی سؤال درباره این تیم وجود دارد به ویژه بعد از اتفاقاتی که طی یک هفته گذشته رخ داده است و می تواند سرنوشت کورس قهرمانی لیگ را تغییر دهد.

بازیکنان زیادی نیستند که بتوانند سطح بازی لیورپول را از چیزی که هست بالاتر ببرند، اما تیاگو یکی از آنهاست

اولین و شاید مهم ترین آنها انتشار این خبر بود که سرخیو آگوئرو، مهاجم آرژانتینی من سیتی به دلیل مصدومیت ممکن است تا دو ماه دیگر نتواند به میدان برود. سیتی بدون این بازیکن آرژانتینی هم خط حمله ترسناکی دارد اما بود و نبود آگوئرو در حملات این تیم تفاوت معناداری می کند. گابریل ژسوس مهاجم فوق العاده ای برای سیتی است اما تا الان او هنوز نتوانسته نشان دهد در استفاده از موقعیت ها و شم گلزنی هم سطح تیمی آرژانتینی اش است. برای منچستر سیتی دو ماه زمان زیادی است که بخواهد بدون آگوئرو بازی کند.

در همین حال تردیدهایی درباره خط دفاعی منچستر سیتی هم وجود دارد که برطرف نشده است. بله، این تیم فصل پیش دومین خط دفاعی برتر لیگ برتر را داشت اما خط دفاعی لیورپول بهتر بود. تا این لحظه سیتی برای تقویت

خط دفاعی اش ناتان آکه، مدافع میانی هلندی بورنموث را خریده است اما هنوز احساس می شود که مهره های مورد نیاز پپ گواردیولا برای تقویت خط دفاعی تیمش کم هستند. فصل گذشته در آخرین بازی منچستر سیتی، شکستگی خط دفاعی قهرمانان اروپا مقابل لیون، شکستگی خط دفاعی بود که موجب شکست و حذف نماینده انگلیس شد به همین دلیل اگر قرار باشد این تیم با همان ضعف و شکستگی فصل جدید را آغاز کند، بدبین بودن نسبت به شانس موفقیتش در رقابت های داخلی و اروپایی توجیه دارد.

سیتی تیم زیبایی است که زیباترین فوتبال لیگ برتر را ارائه می کند و خلاق ترین بازیکن تیم لیگ یعنی کوین دی بروینه را هم دارد، اما هر تیمی با از دست دادن ستاره ای مانند داوید سیلوا ضعیف می شود و این همان اتفاقی است که برای سیتی رخ داده و گواردیولا باید در فکر جبران آن باشد. اوبه فیل فودن امیدوار است؛ بازیکنی که تا الان استعداد فوق العاده اش را نشان داده اما رسیدن به سطح سیلوا هدفی نیست که فودن به این زودی ها بتواند آن را محقق کند. در مورد لروی سانه، بال آلمانی که به باین مونخ پیوست و به جای اوفران تورس وارد شد هم داستان کم و بیش همین گونه است. در مورد فران تورس هم باید صبر کرد و دید تا چه حد می تواند جای خالی سانه را پر کند.

فرصت بیل برای بازگشت به اوج

گرت بیل بازیکن فوق العاده ای است؛ بازیکنی با استعداد و سرعتی با دید زیاد و پتانسیل فراوان برای خلق یک لحظه تماشایی در بزرگترین بازی ها. از حیث جام های برده، بیل یکی از موفق ترین بازیکنان تاریخ فوتبال بریتانیا است. جذب قرضی او توسط دانیل لوی، رئیس باشگاه تاتنهام، حداقل در انتظار عموم دلیلی برای امیدوار شدن به آینده بوده است.

بازگشت بیل به خاطر دوره اول حضورش در این تیم باعث هیجان هواداران و امیدواری آنها به تجربه فصلی موفق تر شده است. بیل پس از سپری کردن یک فصل کابوس وار در رئال مادرید که تنها ۲۰ بازی انجام داد و اکثر اوقات هم روی نیمکت بود، حالا سراپا انگیزه است تا دوباره توانایی های خود را در ۳۱ سالگی به رخ بکشد. موفقیت بیل نه فقط خواسته تاتنهامی ها و مورینیو، بلکه خواسته هر کسی است که عاشق فوتبال است چون او با برگشتن به اوج، به این رشته ورزشی هیجان و زیبایی می بخشد.

منبع: دلی میل